

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر افزایش و بهبود تاب آوری روانی و امید بر کیفیت زندگی در زنان سرپرست خانوار

محل انتشار:

کنفرانس ملی روانشناسی کاربردی و توسعه انسانی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

بهزاد رستمی ثانی - کارشناسی ارشد، روانشناسی شخصیت، گروه روانشناسی شخصیت، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علوم تحقیقات، تهران، ایران،

ابوبالاب سعادت شامیر - استادیار روانشناسی تربیتی، شناختی گرایش هوش و حافظه، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علوم تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

این پژوهش با هدف بررسی اثربخشی آموزش تاب آوری روانی بر کیفیت زندگی و امید به زندگی زنان سرپرست خانوار شهرستان رشت صورت گرفت. جامعه آماری این پژوهش شامل کلیه زنان سرپرست خانوار می باشند که در این پژوهش ۳۰ نفر از زنان سرپرست خانوار می باشند به روش تصادفی ساده به عنوان نمونه آماری انتخاب شد. سپس افراد نمونه به دو گروه ۱۵ نفری بعنوان گروه آزمایش و کنترل جایگزین شدند. ابزار اندازه گیری این پژوهش آزمون امید به زندگی و کیفیت زندگی می باشد. طرح تحقیق از نوع پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل و آزمایش می باشد به گروه آزمایش طی ۱۰ جلسه ۵/۱ ساعته تاب آوری آموزش داده شد سپس، پس آزمون برای هر دو گروه اجرا شد. به منظور تجزیه و تحلیل داده ها از روش تحلیل کواریانس استفاده گردید و نتایج تحقیق نشان داد که آموزش تاب آوری می تواند باعث افزایش امید به زندگی و کیفیت زندگی زنان سرپرست خانوار شود. با توجه به نتایج بدست آمده از خروجی داده ها در تحلیل کواریانس با استفاده از نرم افزار spss و عنایت به معناداری تفاوت میانگین ها و نیز معناداری $F(۶۳۵/۴F) =$ و $(۰۵/۰ Sig) >$ ، با ۹۵ درصد اطمینان می توان نتیجه گرفت که روش های آموزش بازتاب آوری بر افزایش کیفیت زندگی و همچنین بهبود امید به زندگی زنان سرپرست خانوار شهرستان رشت موثر می باشد و فرضیه ی اصلی این پژوهش مبنی بر (تاثیر آموزش تاب آوری روانی بر کیفیت زندگی و امید به زندگی زنان سرپرست خانوار) تایید می شود.

کلمات کلیدی:

تاب آوری روانی، امید به زندگی، کیفیت زندگی، زنان سرپرست خانوار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2017026>

